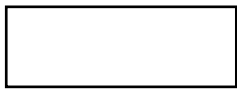

Laboratorium 9

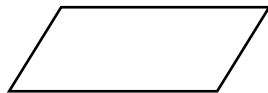
Schematy blokowe i algorytmy

Schematy blokowe

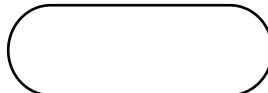
Do modelowania algorytmów (programów) często stosuje się schematy blokowe. Podstawowe bloki to:

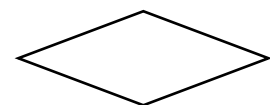
Blok przetwarzania
(procesu)

Blok danych:
(pobieranie lub
drukowanie)

Blok START/STOP

Blok decyzyjny
(warunek)

Poniżej przykładowe zastosowania:

Program	Schemat	Co wypisze?
<pre>a = 1 b = 2 S = a + b print(S)</pre>		3
<pre>x = int(input()) x += 1 print(x)</pre>		Program wczyta liczbę x i wypisze liczbę o jeden większą.

<pre>x = int(input()) if x > 0: print("Dodatnia") elif x == 0: print("Zero") else: print("Ujemna")</pre>	<pre> graph TD START([START]) --> Read[/Wczytaj x/] Read --> Cond1{x > 0} Cond1 -- TAK --> Print1[/Drukuj „Dodatnia”/] Cond1 -- NIE --> Cond2{x == 0} Cond2 -- TAK --> Print2[/Drukuj „Zero”/] Cond2 -- NIE --> Print3[/Drukuj „Ujemna”/] Print1 --> Join(()) Print2 --> Join Print3 --> Join Join --> STOP([STOP]) </pre>	<p>Program wczyta liczbę x i wypisze „Ujemna”, „Dodatnia”, lub „Zero” w zależności od znaku x</p>
<pre>i = 0 while i < 5: print(i) i += 1</pre>	<pre> graph TD START([START]) --> Init[i = 0] Init --> Cond{i < 5} Cond -- TAK --> Print[/Drukuj i/] Print --> Inc[i += 1] Inc --> Cond Cond -- NIE --> STOP([STOP]) </pre>	<p>0 1 2 3 4</p>
<pre>for i in range(5): print(i)</pre>	<p>Schemat jak wyżej (pętla for jest realizowana jak while)</p>	<p>Wynik jak wyżej</p>

Zadanie 1

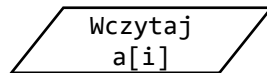
Napisz program, który wypisze liczby naturalne od 0 do 10. Gdy liczba jest parzysta to dodatkowo wypisz „Parzysta”, a gdy nieparzysta to dodatkowo wypisze „Nieparzysta”.

Skonstruuj schemat blokowy dla tego programu. Możesz użyć Worda i opcji wstawiania kształtów, programu graficznego, albo dedykowanych narzędzi do tworzenia schematów blokowych (Flowchart) np. <https://www.zenflowchart.com/>

Zadanie 2

Napisz program, który spyta się użytkownika o 10 liczb, zapisze je na liście **a**. Następnie wydrukuje tę listę od elementu ostatniego, a na końcu wydrukuje element maksymalny z listy.

Uwaga, wczytywanie listy zrealizujemy za pomocą pętli for, która po kolei będzie wczytywała elementy $a[0]$, $a[1]$,

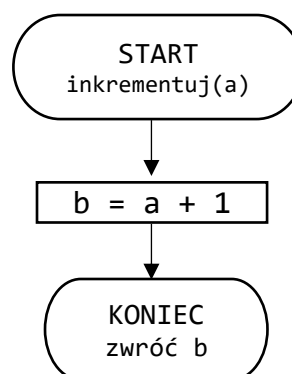
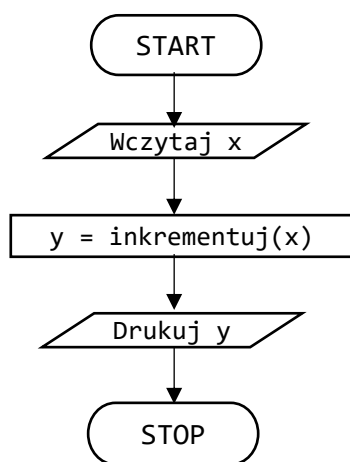

Drukowanie listy też należy zrealizować w pętli. Za każdym razem drukujemy tylko jeden element.

Skonstruuj schemat blokowy dla tego programu uwzględniający obie pętle.

Zadanie 3

Obok schematu dla programu głównego, można zrobić schemat blokowy dla funkcji. Nazwę funkcji z argumentem umieszczamy w bloku startowym, a zwracaną wartość (o ile jest jakaś zwracana), umieszczamy w bloku końcowym (dla funkcji piszemy KONIEC zamiast STOP).

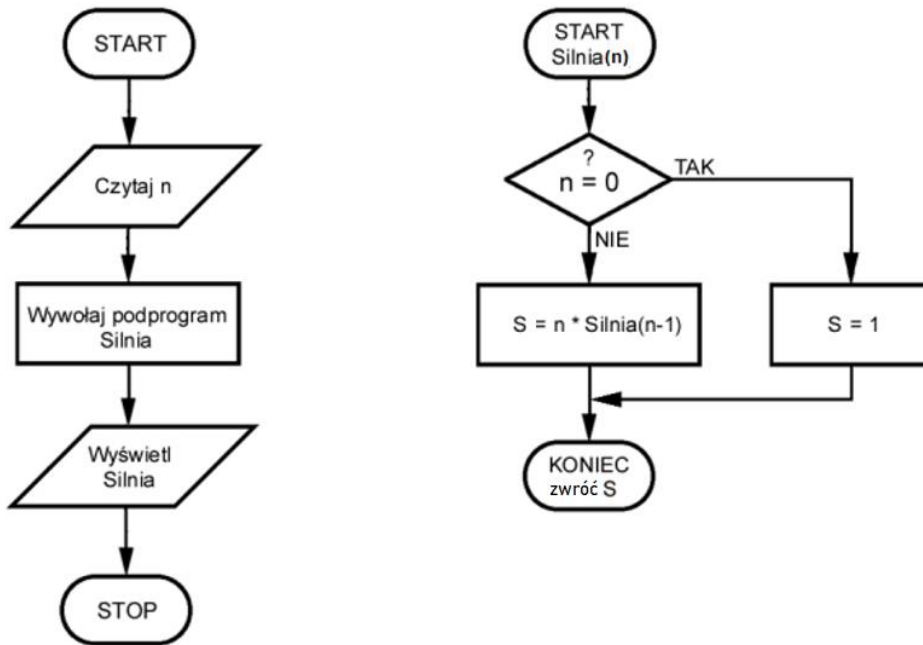

- a) Skonstruuj schemat blokowy dla programu głównego i dla funkcji obliczającej pole prostokąta (z badaniem czy boki są dodatnie): `rectangle_area(a, b)`.

Zadanie 4

Ostatnio realizowaliśmy silnię metodą rekurencyjną. Przypomnij sobie ten program. Załóżmy, że wczytujemy n i chcemy obliczyć $n!$. Piszemy funkcję `silnia(n)`, która ma zwrócić $n!$.

Musimy stworzyć schemat blokowy dla głównego programu i dla funkcji `silnia`.

Zauważ, że z uwagi na rekurencję. W środku funkcji Silnia, korzystamy z funkcji Silnia.

- b) Skonstruuj schemat blokowy dla rekurencyjnego programu obliczającego n-ty element ciągu Fibonacciego. Program rozbij na schemat blokowy dla programu głównego i schemat blokowy dla funkcji.

Zadanie 5

Sortowanie bąbelkowe służy do sortowania (rosnącego lub malejącego) tablic z liczbami.

Założmy, że chcemy posortować tablicę rosnąco (od najmniejszej do największej). Zasada jest taka: przechodzimy przez tablicę od lewej do prawej i wypychamy największą liczbę na ostatnie miejsce w tablicy dokonując porównań par elementów. Przypomina to zachowanie bąbelków w wodzie: największe bąbelki najszybciej lecą do góry. Następnie znowu idziemy od lewej do prawej i wypychamy drugą największą liczbę na przedostatnie miejsce. Procedurę powtarzamy, aż zabraknie elementów do wypychania.

Pseudokod:

```

bubblesort(a):
  for i=0 to length(a)-1:
    for j=0 to length(a)-i-1:
      if a[j] > a[j+1]:
        zamień(a[j], a[j+1])

```

- a) Zasymuluj krok po kroku ten algorytm dla listy $a = [6, 2, 7, 1, 5]$. Wykorzystaj do tego załączony plik [bubblesort.xlsx](#). Uzupełnij tabelkę

(kolorowe pola) elementami tablicy *a* w trakcie sortowania tzn. po pojedynczych przebiegach pętli **for** z *i* i pętli **for** z *j*. Zapisz plik i pokaż go podczas sprawdzania.

i	j	a[0]	a[1]	a[2]	a[3]	a[4]
		6	2	7	1	5
0	0					
0	1					
0	2					
0	3					
1	0					
1	1					
1	2					
2	0					
2	1					
3	0					

- Napisz tę funkcję w pythonie i przetestuj ją dla powyższej 5-elementowej tablicy. Wypisz posortowaną tablicę.
- Zrób wersję funkcji `bubblesort_min(a)`, która sortuje malejąco. Przetestuj ją. Wypisz posortowaną tablicę.
- Skonstruuj schemat blokowy dla tego programu.

Zadanie 6

Jak obliczamy najmniejszy wspólny dzielnik dwóch liczb (NWD) za pomocą algorytmu Euklidesa? Poczytaj o tym w Internecie np. tutaj:

<http://www.algorytm.edu.pl/algorytmy-maturalne/algorytm-euklidesa.html>

Napisz algorytm w wersji zoptymalizowanej metodą rekurencyjną i nierekurencyjną. Dla obu wersji podaj schematy blokowe.

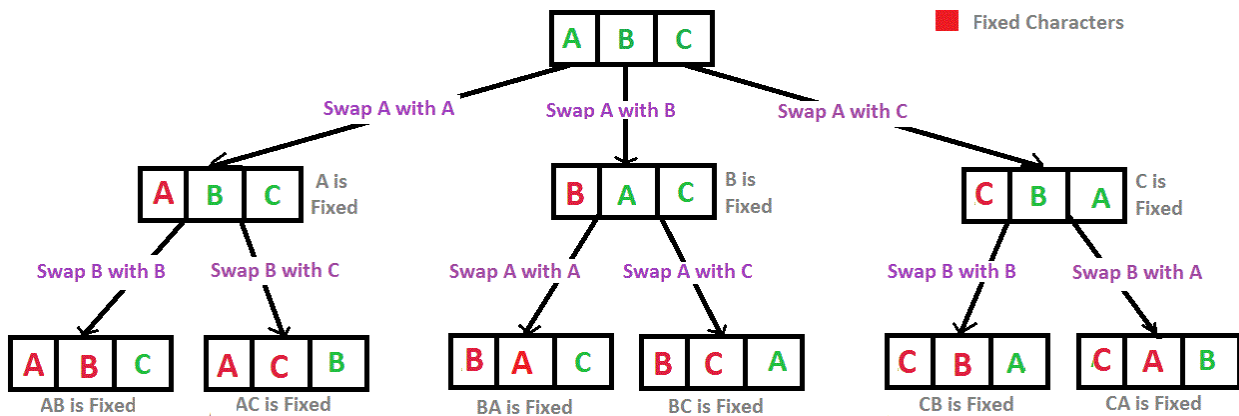
Zadanie 7

Poniżej przedstawiono algorytm do generowania wszystkich permutacji elementów listy.

```
def permute(a, l, r):
    if l == r:
        print(a)
    else:
        for i in range(l, r+1):
            a[l], a[i] = a[i], a[l]
            permute(a, l+1, r)
            a[l], a[i] = a[i], a[l]

a = ['A', 'B', 'C']
permute(a, 0, len(a)-1)
```

Program korzysta z rekurencyjnej funkcji `permute`. Rekurencja polega na ustaleniu pierwszego elementu permutacji, i uruchomieniu `permute` dla reszty elementów. Dobrze widać to na poniższym drzewie rekursji:

Recursion Tree for Permutations of String "ABC"

- Uruchom program i sprawdź, jak działa.
- Zmień program tak, aby zamiast wypisywania permutacji, była ona dodawana do listy wyników, zmienna globalna `results = []`
Po wywołaniu funkcji `permute`, wyświetl zawartość zbioru `results`.

Zadanie 8

Mamy tutaj inną wersję programu do generowania permutacji. Wykorzystującą `return`.

```
def permutation(lst):
    if len(lst) == 0:
        return []
    if len(lst) == 1:
        return [lst]
    perms = []
    for i in range(len(lst)):
        m = lst[i]
        remLst = lst[:i] + lst[i+1:]
        for p in permutation(remLst):
            perms.append([m] + p)
    return perms

print(permutation(['A', 'B', 'C']))
```

- Uruchom program i sprawdź wynik działania.
- Skorzystaj z [Recursion Tree Visualizer](#) i zobacz jakie zostanie wygenerowane drzewo. Zapisz je jako obrazek.

Następnie w komentarzach pod programem zapisz własnymi słowami odpowiedzi na pytania:

c) Co oznaczają poniższe linijki kodu? Do czego służą?

```
if len(lst) == 0:
    return []
if len(lst) == 1:
    return [lst]
```

d) Co jest przechowywane w obiekcie `lst`? A co w obiekcie `perms`?

e) Co się dzieje w poniższych linijkach kodu? Co to są `m` i `remLst`?

```
m = lst[i]
```

```
remLst = lst[:i] + lst[i+1:]
```

f) Podaj przykład `lst`, `i`, `m` i `remLst` po przejściu przez te dwie linijki kodu.

g) Do czego służy poniższa pętla `for`? Jak rozumiesz sklejanie `[m]+p`?

```
for p in permutation(remLst):
    perms.append([m] + p)
```

Zadanie 9

Poniżej znajduje się program na wygenerowanie wszystkich możliwych podzbiorów zbioru (listy). Program ma jedną lukę, którą trzeba uzupełnić: (...).

```
def subsets(a, i, sub):
    if i == len(a):
        print(sub)
    else:
        subsets(a, i+1, sub + [a[i]])
        subsets(...)

a = ['A', 'B', 'C']
subsets(a, 0, [])
```

Idea działania programu:

- `a` przechowuje całą listę
- indeks `i` wskazuje na aktualny element, zaczyna się od 0 i rośnie wraz z wywoływaniem funkcji rekurencyjnej
- parametr `sub` przechowuje aktualnie tworzony podzbiór
- rekurencja działa na zasadzie rozpatrzenia dwóch przypadków: albo wrzucamy `i`-ty element do zbioru `sub`, albo go nie wrzucamy. Rozpatrzenie wszystkich takich możliwości stworzy wszystkie możliwe podzbiory.

a) Uzupełnij brakujący fragment kodu pythonowego (tak gdzie znajduje się wielokropek)

Sprawdź czy program generuje wszystkie podzbiory:

```
['A', 'B', 'C']  
['A', 'B']  
['A', 'C']  
['A']  
['B', 'C']  
['B']  
['C']  
[]
```

- b) Narysuj drzewo rekursji dla programu i $a = ['A', 'B', 'C']$ (podobnie jak w zadaniu 7). W węzłach drzewa, powinien znajdować się element **sub**. Dołącz obrazek drzewa do rozwiązania.